

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **O. P. spol. s r.o.**, J., X. Bratislava, zastúpeným Advokátska kancelária J., M. a P., 811 01 Bratislava, proti žalovanému: **S., M., X.** Bratislava, zastúpeným JUDr. P., advokátom, P., 921 01 Piešťany, **o zaplatenie 85 153 696 Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 179/2007-445 zo dňa 24. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 179/2007-445 zo dňa 24. júna 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 85 153 696 Sk s 12 %-ným úrokom z omeškania od 25. 07. 2002 do zaplatenia a sumu 4 741 771 Sk titulom náhrady trov konania. V časti o zaplatenie 12 %-ného úroku z omeškania zo sumy 85 153 696 Sk za obdobie od 25. 04. 2002 do 24. 07. 2002 súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p., v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 25. 04. 2002 domáhal zaplatenia sumy 85 153 69 Sk s príslušenstvom z titulu náhrady škody uplatnenej na základe zmluvy zo dňa 15. 12. 1997. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 01. 03. 2004 č. k. 10Cb/162/2002-160 tak, že v časti o zaplatenie 85 153 696 Sk

s 12 %-ným úrokom z omeškania od 25. 07. 2002 do zaplatenia žalobe vyhovel a v časti 12 %-ného úroku z omeškania vyhovel a v časti 12 %-ného úroku z omeškania od 25. 04. 2002 do 24. 07. 2002 žalobu zamietol.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 09. 11. 2004 č. k. 12Cob/32/2004-203 zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa z dôvodu, že rozsudok je v časti určenia výšky ušlého zisku nepreskúmateľný, pričom odvolací súd sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu, ktoré sa týkali otázky platnosti zmluvy zo dňa 15. 12. 1997, otázky podriadenosti záväzkového vzťahu Obchodnému zákonníku, ako aj otázky premlčacej lehoty. Prvostupňový súd sa preto v ďalšom konaní zaoberal len otázkou určenia výšky ušlého zisku.

Z vykonaného dokazovania doplneného listinnými dôkazmi predloženými žalobcom mal súd dostatočne preukázanú výšku ušlého zisku 85 153 696 Sk, ktorý si žalobca uplatnil za obdobie od odstúpenia od zmluvy dňa 27. 10. 1999 do 31. 12. 2005, do kedy mala zmluva trvať, t. j. 2 258 dní. Vynásobením priemerného denného zisku vo výške 37 712 Sk s počtom dní, počas ktorých sa zmluva neplnila (2 258), tak ušlý zisk žalobcu predstavoval sumu 85 153 696 Sk. Súd posudzoval zistený skutkový stav podľa § 351 ods. 1, § 373, § 379, § 381 Obchod. zák., § 2 ods. 1 písm. f/ zákona č. 468/1991 Zb., čl. 1 písm. d/ a čl. 17 ods. 1 písm. c/ smernice Rady Európskych spoločenstiev č. 89/552/EHS z 03. 10. 1989, § 365, § 369 ods. 1 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Proti vyhovujúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Na odvolanie žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa doplneným dokazovaním zistený skutkový stav nesprávne právne posúdil a rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podanou žalobou uplatnil nárok na náhradu škody - abstraktný ušlý zisk vo výške 85 153 696 Sk s príslušenstvom, ktorá mu mala vzniknúť ako dôsledok porušenia zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 žalovaným a následným odstúpením žalobcu od zmluvy.

Odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa zistil, že žalobca síce preukázal výšku svojich tržieb zo zmlúv so svojimi zmluvnými partnermi, nepreukázal však, a súd prvého stupňa sa tým vôbec nezaoberal, či boli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za stratu tržieb (ušlý zisk) v zmysle § 373 a § 381 Obchod. zák. Odvolací súd preskúmaním listinných dôkazov a doplnením dokazovania vypočutím účastníkov na pojednávaní dospel k záveru, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti žalovaného zo zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 a žalobcom uplatneným ušlým ziskom, a preto žalobcovi žalobou uplatnený ušlý zisk za obdobie po odstúpení od zmluvy nemožno priznať. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd považoval návrh žalovaného na znalecké dokazovanie za nadbytočné. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že v konaní uplatnený ušlý zisk mu vznikol v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného zo zmluvy uzavretej dňa 15. 12. 1997. Z obsahu zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 vyplýva, že zmluvné strany si dojednali výrobu relácie „Predpoveď počasia“ dodávateľom (žalobcom) a vysielanie predmetnej relácie odberateľom (žalovaným). Žalobca bol zmluvou zaviazaný vyrobiť reláciu Predpoveď počasia, okrem úvodnej zvučky, súčasťou ktorej bol sponzorský odkaz v dĺžke trvania 10 sekúnd na úvod a 10 sekúnd na záver relácie. Z takto koncipovaného obsahu zmluvy vyplýva, že predmetom zmluvného vzťahu medzi účastníkmi bolo vzájomné plnenie, a to plnenie žalobcu na vlastné náklady vyrobiť reláciu Predpoveď počasia, ktorej súčasťou je sponzorský odkaz a plnenie žalovaného poskytnúť vysielací čas na odvysielanie sponzorských odkazov v rozsahu uvedenom v zmluve. Zo žiadneho z ustanovení zmluvy nevyplýva pre žalobcu oprávnenie predávať vysielací čas poskytnutý žalovaným tretím osobám, a preto, ak takéto zmluvy mal žalobca uzavreté, strata tržieb po odstúpení od zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 nie je v príčinnej súvislosti so zmluvou zo dňa 15. 12. 1997 a s konaním žalovaného, ktorý prestal vyrobiť relácie od 06. 10. 1999 do 27. 10. 1999 odoberať a vysielateľ, za čo bol sankciovaný zmluvnou pokutou. Z § 2 ods. 1 písm. f/ zák. č. 468/1991 Zb., o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania vyplýva, že sponzorovaním sa rozumie akýkoľvek príspevok poskytnutý fyzickou alebo právnickou osobou na priame alebo nepriame financovanie relácií za účelom propagácie mena, továrenskej alebo obchodnej známky, známky služieb alebo postavenia takej osoby. Sponzorský čas, ktorý za odplatu na základe zmlúv uzavretých vo vlastnom mene so svojimi obchodnými partnermi poskytoval žalobca a predpokladané tržby žalobcu z takto predávaného vysielacieho (sponzorského) času preto nemožno považovať za ušlý zisk, ktorý by bol žalobca získal v prípade, že by zmluva

so žalovaným trvala až do 31. 12. 2005. Žalobcom predložené listinné dôkazy – zmluvy uzavreté vo vlastnom mene s tretími osobami, ktorými preukazuje tržby za vysielanie sponzorských odkazov pre svojich obchodných partnerov (v počte 71) na televíznych programoch STV 1 a STV 2, navyše neboli uzavreté za obdobných podmienok, ako bola uzavretá zmluva so žalovaným (§ 381 Obchod, zák.), čo bolo jedným z predpokladov pre priznanie abstraktného ušlého zisku. Predmetom zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 boli vzájomné plnenia zhruba v rovnakej hodnote a zmluva nebola pre žalobcu zisková. Odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa zistil, že žalobca síce preukázal výšku svojich tržieb zo zmlúv so svojimi zmluvnými partnermi, nepreukázal však, a súd prvého stupňa sa tým vôbec nezaoberal, či boli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za stratu tržieb (ušlý zisk), v zmysle § 373 a § 381 Obchodného zákonníka.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. V dovolaní poukazoval, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Uviedol, že Krajský súd v Bratislave vo veci uznesením č. k. 12 Cob/132/2004-203 zo dňa 9. novembra 2004 rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10 Cb162/02-160 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení uviedol, že „Úlohou súdu prvého stupňa bude vykonať dokazovanie ohľadom výšky uplatneného ušlého zisku a opätovne o veci rozhodnúť“. V novom konaní mal súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania doplneného listinnými dôkazmi, predloženými žalobcom, dostatočne preukázanú výšku ušlého zisku, ktorý si žalobca uplatnil za obdobie od odstúpenia od zmluvy, do kedy mala zmluva trvať (od 27. 10. 1999 do 31. 12. 2005), t. j. za 2 258 dní. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 85 153 696 Sk s 12%-ným úrokom z omeškania od 25. 07. 2002 až do zaplatenia.

Proti vyhovujúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, na základe čoho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní veci, na základe odvolania žalovaného, na rozdiel od záverov vyjadrených v jeho predchádzajúcom uznesení zo dňa 09. 11. 2004 dospel k názoru, že žalobca v konaní nepreukázal, že v konaní uplatnený ušlý zisk mu vznikol v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného zo zmluvy uzavretej dňa 15. 12. 1997. Zo žiadneho z ustanovení zmluvy nevyplýva pre žalobcu oprávnenie predávať

vysielač čas, poskytnutý žalovaným, tretím osobám, a preto, ak takéto zmluvy mal žalobca uzavreté, strata tržieb po odstúpení od zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 nie je v príčinnej súvislosti so zmluvou zo dňa 15. 12. 1997 a s konaním žalovaného, ktorý prestal vyrobiť relácie od 06. 10. 1999 do 27. 10. 1999 odoberať a vysielať, za čo bol sankcionovaný zmluvnou pokutou.

Žalobca poukazuje na skutočnosť, že dodávané relácie vrátane obsahu sponzorského odkazu počas trvania a realizácie zmluvy v žiadnom prípade neboli v rozpore s ustanoveniami zákona č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania. Odvolací súd nevezal do úvahy fakt, že súčasťou plnenia žalobcu nebola len výroba relácie (zvukovo-obrazového záznamu určeného na vysielanie), ale aj udelenie súhlasu na jej televízne vysielanie žalovaným, za čo mu patrila tiež odmena (§ 49 autorského zák. č. 383/1997 Zb.), prinášajúca zisk. Na úhradu výrobných nákladov žalobcu a jeho odmeny za udelenie súhlasu na vysielanie relácie žalovaným (namiesto finančnej úhrady) slúžil žalovaným poskytovaný vysielač čas, určený pre sponzorský odkaz. Skutočnosť, že žalovaný tento spôsob „platby“ využíval bežne, žalobca v konaní preukázal vyhláseniami samotného žalovaného. V tejto súvislosti znova pripomína, že oprávnenie žalobcu uzatvárať zmluvy s tretími osobami (sponzormi) nebolo zo strany žalovaného namietané v rámci celého konania, a teda ani v odvolaní, na základe ktorého odvolací súd konal. Odvolací súd teda preskúmaval otázku, ktorá nebola medzi účastníkmi sporná, pričom práve uzatváranie zmlúv so sponzormi bolo podstatou obchodného zámeru žalobcu a žalovaného pri uzatvorení zmluvy a práve v tomto spočívala jej vyváženosť a jej obojstranná výhodnosť. Jedine uzatváraním zmlúv so sponzormi mohlo dôjsť na strane žalobcu k naplneniu základného účelu obchodného vzťahu a k dosiahnutiu jeho zisku. Touto formou sa teda predpokladalo, že náklady žalobcu spojené s výrobou relácie, pravidelných platieb vo výške 1000 Sk zo strany žalobcu žalovanému, ako i skutočnosť, že výrobou a odovzdaním relácií žalovaný nadobudne právo nakladať s reláciami, budú kompenzované práve formou uzatvárania zmlúv medzi žalobcom a inými osobami. V posudzovanej veci nekonaním žalovaného prišlo k naplneniu všetkých zákonných požiadaviek nevyhnutných na preukázanie existencie príčinnej súvislosti medzi svojvoľným neodoberaním a nevysielaním vyrábanej relácie „Predpoveď počasia“ na strane jednej a nemožnosťou využívať dojednaný vysielač čas pre sponzorské odkazy (nemožnosťou predávať sponzorský čas tretím osobám) na strane druhej. Je nepochybné, že žalobca nepredkladal zmluvy s tretími osobami (sponzormi) za účelom preukázania zisku

dosahovaného spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobných podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom podnikal. Na takýto účel by predseda musel predložiť zmluvu, uzavretú medzi iným výrobcom televíznej relácie (obdobnej relácii „Predpoveď počasia“) s prevádzkovateľom televízneho vysielania, v ktorej zmluve by boli dojednané obdobné zmluvné záväzky, ako mali dojednané žalobca a žalovaný v zmluve.

Zmluvy so sponzormi a kompletne účtovné doklady, preukazujúce príjmy žalobcu za vysielanie sponzorských odkazov boli pochopiteľne predložené na preukázanie vlastných reálnych tržieb, ktoré v čase účinnosti zmluvy dosahoval žalobca z titulu jej realizácie. Dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa považujeme v tomto smere za správne, úplné a dostatočné, čo napokon v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval aj odvolací súd.

Žalobca je toho názoru, rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a zároveň je jeho konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), pretože: konal v rozpore s ustanovením § 212 ods. 1/ O.s.p., keď zamietol žalobu z dôvodov, ktoré neboli predmetom odvolania žalovaného, pričom sa nejednalo o prípady uvedené v § 212 ods. 2/ O.s.p.; zobral do úvahy skutočnosť, ktorá z prednesov účastníkov nevyplývala, ani inak nevyšla počas konania najavo; nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané a vyšli počas konania najavo; v jeho hodnotení dôkazov a ostatných skutočností, ktoré vyšli počas konania najavo, je logický rozpor; nerešpektoval autonómiu vôle účastníkov záväzkových vzťahov a pri ich výklade nepostupoval v súlade s ustanovením § 269 ods. 3 Obchodného zákonníka; svoj právny záver riadne neodôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.) a jeho rozsudok zostal nepreskúmateľný.

Žalobca je toho názoru, že právne posúdenie veci odvolacím súdom je právne nesprávne, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné a zmätočné. Navrhuje, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob 179/2007-455 zo dňa 24. 06. 2008 zrušil a vec sa vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Na dovolanie žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol: Odvolací súd správne právne posúdil, že žalobcom predložené listinné dôkazy – zmluvy uzavreté vo vlastnom mene s tretími osobami, ktorými preukazuje tržby za vysielanie sponzorských odkazov pre svojich obchodných partnerov v počte 71 na televíznych programoch STV1 a STV2, navyše neboli uzavreté za obdobných podmienok, ako bola uzavretá zmluva so žalovaným - § 381

Obchodného zákonníka, čo bolo jedným z predpokladov pre priznanie abstraktného ušlého zisku. Predmetom zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 boli vzájomné plnenia zhruba v rovnakej hodnote a zmluva nebola pre žalobcu zisková. Odvolací súd vec správne právne posúdil a zistil, že žalobca nepreukázal, že boli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za stratu tržieb – ušlý zisk v zmysle § 373 a § 381 Obchodného zákonníka. Odvolací súd správne zistil, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti žalovaného zo zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 a žalobcom uplatneným ušlým ziskom, a preto žalobcovi žalobou uplatnený ušlý zisk za obdobie po odstúpení od zmluvy nemožno priznať. Navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 06. 2008 č. k. 2Cob 179/2007-455 zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, účastníkom konania, smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný, prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania, v medziach a dôvodov uvedených v dovolaní a dospel k zisteniu, že dovolanie žalobcu je plne dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému náhrady škody – ušlého zisku vo výške 85 153 696 Sk s príslušenstvom, ktorá mu mala vzniknúť porušením zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 žalovaným.

V konaní nebolo sporným, že žalovaný zmluvu zo dňa 15. 12. 1997 porušil a žalobca preto následne od zmluvy odstúpil.

Podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

Podľa § 379 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Konanie bolo začaté dňa 25. 04. 2002, kedy súdu došiel žalobný návrh (§ 82 ods. 1 O.s.p.), vrátane výpočtu uplatneného ušlého zisku. Súd prvého stupňa žalobnému návrhu vyhovel, odvolací súd ešte v roku 2004 rozhodnutie súdu

prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu prvého stupňa bude vykonať dokazovanie ohľadne výšky uplatneného ušlého zisku. Po vykonanom dokazovaní v intenciách odvolacieho súdu, súd prvého stupňa žalobnému návrhu opätovne vyhovel. Dovolaním napadnutým rozhodnutím odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol. Uviedol, že vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., s nariadením pojednávania v zmysle § 214 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd preskúmaním listinných dôkazov a doplnením dokazovania vypočutím účastníkov na pojednávaní dospel k záveru, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti žalovaného zo zmluvy zo dňa 15. 12. 1997 a žalobcom uplatneným ušlým ziskom, a preto žalobcovi žalobou uplatnený ušlý zisk za obdobie po odstúpení od zmluvy nemožno priznať. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd považoval návrh žalovaného na znalecké dokazovanie za nadbytočné.

Súd prvého stupňa rozhodol nesprávne, hoci správne zistil skutkový stav veci, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že žalobu zamietol.

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 212 ods. 3 O.s.p., na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalovaný medzi odvolacími dôvodmi neuviedol, že medzi uplatneným ušlým ziskom žalobcom, ktorého zaplatenie bolo predmetom sporu a porušením zmluvnej povinnosti žalovaným neexistuje príčinná súvislosť.

Aj bez ohľadu na tento lapsus odvolacieho súdu, keď posudzoval odvolací dôvod, ktorý odvolateľ neuviedol, medzi porušením záväzku alebo inej právnej povinnosti a vznikom škody musí byť preukázaná príčinná súvislosť. Ušlým ziskom podľa § 381 Obchodného zákonníka je majetkový prospech, ktorý by poškodený získal, keby nebolo došlo ku škodnej udalosti. Otázka, či žalobcovi ušiel zisk v dôsledku porušenia zmluvy žalovaným v uplatnenej výške, tak zostala naďalej v konaní spornou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že rešpektovanie práva na spravodlivý proces, zakotvené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, predpokladá, že v spojení so všeobecným procesným predpisom

v konaní pred všeobecným súdom musí byť daná jeho účastníkovi možnosť vyjadriť sa nielen k vykonaným dôkazom (Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR) a k veci samej, ale tiež označiť, navrhnúť dôkazy, ktorých vykonanie pre zistenie, resp. preukázanie svojich tvrdení pokladá za potrebné; tomuto procesnému právu účastníka zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch vrátane dôkazných návrhov rozhodnúť, ale tiež – pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí vyložiť, z akých dôvodov tieto neakceptoval. Ak tak všeobecný súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie nielen vadami, spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov – podraditeľnými pod vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v druhej hlave, siedmom oddiele Ústavy SR, predovšetkým v čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (pórov. II. ÚS 9/00, 1. ÚS 35/01, 1. ÚS 26/94, IV. US 156/03 a p.).

Je preto otázne, či v posudzovanej veci výšku skutočného ušlého zisku, vychádzajúc z porušenej zmluvy, nie je žiaduce zistiť znaleckým dokazovaním, ktoré by tak bolo podkladom pre vecne správne rozhodnutie veci.

Pretože postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu základného práva účastníka konania na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, resp. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s § 157 ods. 2 O.s.p., a tým aj k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.). V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd aj o náhrade trov dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 6. novembra 2009

**JUDr. Štefan Š a t k a, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.